

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administraciji) in ekspediciji, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 6. uri popoldne.

Štev. 1.

V Ljubljani, v sredo 2. januarja 1889.

Letnik XVII.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred

velja za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemnik:

Za celo leto predplačan 12 gl.
pol leta 6 „
četrt leta 3 „
jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemnik za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
pol leta 8 „ — „
četrt leta 4 „ — „
jeden mesec 1 „ 40 „

„DOMOLJUB“

sam brez „Slovenca“ stoji do konca l. 1889. s poštino vred, ali v Ljubljani na dom pošiljan le osemdeset novčičev.

Naročnino na to prilogo prejema „Slovenčev“ opravištvu in pa „Katol. Bukvarna“.

Vredništvo in opravištvu „Slovenca“ in „Domoljuba“.

Pogled v staro leto.

△ Časnikarji imajo navado, da se ob novem letu ozirajo nazaj v staro leto ter naštevajo važnejše premembe in dogodke, ki so se vršili v ravno pretekli letni dōbi. Ravno veliko dobrega o letu 1888 ne moremo povedati. Mirno je sicer bilo, a ta mir so narodi drago plačali. Resni državniki, kot angleški ministerski predsednik Salisbury, povprašujejo te, kako se bo vse to končalo. In vendar se države le vedno oborožujejo. In kaj je temu vzrok? Na jedni strani Francija in Rusija, na drugi strani pa trojna zveza Nemčije, Avstrije in Italije, ki le s strahom vzdržuje mir. Prvi dve državi nakupujejo orožje, kopičite vojaški živež in premikate armado in tako širite strah; ostale države skušajo zopet le

z ogromnim številom armade sovražnika držati v strahu. Ta igra se ponavlja že nekaj let.

Dne 24. novembra 1887 je pisal pruski oficiozni list ob Renu: „Sedanji položaj je jasen in umljiv.“ S tem je toliko zadel žebelj na glavo, da pride gotovo prej ali slej grenka volitev. Tudi umrli prvi nemški cesar v svojem prestolnem govoru ni slika položaja z najlepšimi barvami ter se zanašal na izvežbano armado. Njegov govor nas je spominjal na novoletno pozdravilo Napoleona III., s katerim se je pričela najnovejša evropska zgodovina. Razložek mej govoroma je le ta, da se je Napoleon III. obračal proti jedni državi, nemški cesar pa proti dvema, proti Franciji in Rusiji.

Ob početku minolega leta je bil položaj jako nevaren. Nemškemu državniku se ni posrečilo, da bi pripeljal izgubljenega ruskega sina nazaj v očetovo hišo. Nezaupnost in sovražstvo je bilo med prejšnjima prijateljema. Sovražniki Nemčije so celo pisma podtaknili carju, iz katerih je razvidel, da nemška politika prede niti do Bukarešta in Sofije. Sreča je bila za Evropo, da v Franciji vladajo možje, s katerimi je nemogoča trdna in zanesljiva zveza. Vsled tega je Rusija mirovala in le ob meji pomnožila posadke. Posledica temu je bila, da ste Avstrija in Nemčija objavili svojo tajno zvezo, h kateri je pristopila tudi Italija. Mir je bil sicer zagotovljen, toda nezaupnost med narodi in državami je tem večja.

V Franciji je moral odstopiti stari in častiljelni Grévy in Francozje imajo predsednika Sadi-Carnota, mirnega, omikanega in poštenega moža, ki pa nima posebnega vpliva na francosko politiko.

Francoski republikanci so razcepljeni v radikalce pod Floquetom, ki vladajo, in v oportuniste pod Ferryjem. Poleg tega sedi v zbornici več poslancev, ki so pristaši raznih kandidatov za kraljevski prestol, dalje socialistov, anarhistov in komunardov. Jedin, ki vé, kaj hoče, je morda general Boulanger.

Italija se je obesila na vrat Nemčiji in Avstriji ter skuša na ta način razširiti svojo moč. V

Afriki je imela mlada kraljevina vedno nesrečo te je bila vesela, da je Negušu zmanjkalo živeža.

V Angliji trajajo stari boji z Ircei, v Španiji vlada mlada vdova previdno in modro, da pomiruje vse stranke. V Bolgariji je tiho, ker so se stranke sprijaznile s princem Ferdinandom. Srbija je v krizi. Kralj Milan se je ločil od kraljice in je daroval deželi jako svobodno ustavo, da bi obrnil oči naroda od družinske drame. Ako bodo radikalec potrdili ustavo, utegne tudi v Belemgradu biti mir.

V Nemčiji sta umrla v enem letu dva cesarja. Viljemu I. ne moremo odrekati sreče, energije in previdnosti, s katero je izbiral generale in ministre. Svojo kraljevsko hišo je povzdignil do slave in veljave. Toda njegovi nasprotniki vedó pripovedovati, da se mu je to posrečilo z ono politiko, po kateri se je danes zavezal z Italijo in Francijo, jutri z Rusijo proti Avstriji. Naslednik mu je bil na smrt bolni sin Friderik III., ki je vladal le 99 dni, a pokazal odločnost tudi nasproti Bismarcku. Sedanji cesar Viljem II. se je pokazal prijatelja miru. Popotoval je na ruski dvor in v Kodanj, da ohrani mir svoji državi. Ni dosegel zaželenega vspeha in vzdignil je proti sovražniku ščit trojne zveze.

Velikanska je bila svečanost o petdesetletnici papeža Leona XIII. Čestitke iz vseh delov svetá pričajo o veliki oblasti, ki jo ima namestnik Kristusov nad duhovi.

Konečno je v Avstriji pričetkom leta odstopil vojni minister grof Bylandt, ki si je v dvanajstih letih pridobil za armado velike zasluge. Finančni minister je po dolgem trudu dosegel ravnotežje v državnem gospodarstvu. Imenovanje novega pravosodnjega ministra grofa Schönborna pomeni, da Taaffejevo ministerstvo trdno stoji nasproti neverjetni govoric, da mu je nemški cesar o prihodu na Dunaj izrazil nezaupanje. Nemci v Avstriji so kričali celo leto ter delali povsod „pour le roi de Prusse“. Ko bi šlo po njihovi volji, morala bi Avstrija postati provinca nemške države.

LISTEK.

Zgrbljena listnica.

(Šaljiv prizor iz velikošolskega življenja. Spisal F. X. M.)

(Majhna dijaška soba. Velik nered. V ozadji so vrata, na desni strani okno.)

Jurij Pomponijus (prisopiha upehan skozi vrata. Zaklene je. Pade na stol.)

Hvala Bogu, ušel sem mu! Ne, tako še vse svoje življenje nisem tekel! — In to zaradi borih par forintov, ki sem jih boremu krojaču za bore te hlače dolžan. To je nesramnost! — Veselega srca korakal sem po trgu, kar čujem za seboj „pst, pst“. (Razžaljeno.) Pst, pst — kakor kakega kučka me je nekdo klical! Jezno so ozrem in — glej ga, glupega krojača, ki mi je z roko migal, naj ga počakam. Še tega bi trebalo, jaz — ga čakal . . . ! Ako mi ima kaj povedati, naj pride k meni na stanovanje, . . . haha, — dobro da ne vé, da sem se predčerašnjim preselil semkaj. Naj me le išče v mojem starem brlogu, bodeta se vsaj s prejšnjo mojo gospodinjjo tolažila, da nista sama, kojim sem kaj dolžan ostal.

Pa saj mu ne bodem ušel z denarjem, o svojem času že dobi tistih par forintov. Zdaj mu jih ne morem dati, danes, ta teden, ta mesec! Naj čaka, s čakanjem si ne bode duše pogubil. (Gleda svoje hlače.) Kako delo! Vse že cvetó, kakor o pomladanskem času češplje; — in pa suknja, . . . tudi on naredil, — vsa za nič! kar obledeva se, gumbi so koj tretji dan pocepali z nje, kakor o jesenskem času češplje, če se otrsajo. In 25 forintov mi je zaračunal zanjo! Čudim se le, da sem bil tako nor in mu jih plačal, plačal do zadnjega bora, zadnjič, da zadnjič, oni dan. — Ne, ne, ne, hotel sem mu jih plačati; tako je, tako. Iskal sem ga menda celo z denarjem, v kakih desetih gostilnah sem bil tisti dan. — Nikjer ga ni bilo najti; jaz nimam tu nikake krivde. No, in to je vse, kar sem mu dolžan, vse! Za ta par čevljev pa niti računa še nisem dobil; — Bog vé, kako rad bi jih plačal, pa — računa še nimam. In pa prej par škorenj — prav tako; da, in zdaj nekoliko časa sem vedno večerjo dolžan ostajal, nisem imel baš drobiža, . . . a — pa to ni vse krojačevo! Njegove so le hlače in suknja; čevlji in škornji so čevljarjevi, in večerje, te so gostilničarjeve! . . . Zdaj pa res ne vem, kateri me je hotel na trgu odstaviti, ali krojač,

ali gostilničar ali čevljar — ali kak drug — prijatelj! No, to je pač vse jedno, le toliko vem, da „veni“, prihajal sem iz kavarne in šel sem po trgu, „vidi“, zagledal sem njega, in „cucurri“! Hitreje sem stopal, on tudi! Korakal sem še brže, on tudi! Prišel sem bežati, on za menoj, in — dirka se je pričela skozi mesto.

Hitro, hitro, zmer hitreje
Tekel sem pred njim,
Solnce grozovito greje,
Da se že potim.
Kakor nor čez trg jo piham,
Da se rešim kruteža,
Revež komaj le še diham,
To zabava je strašna!
In za mano psov krdelo
Tuli, laja, skače smelo
In zaganja se vó mé,
Grizti hoče me v nogó.
Ker se je mudilo mi,
Sem pohodil dva al' tri,
S palico po njih udrihal,
Hitro dalje jo popihal.
In suvaje na desno, levo,
Sem zadel vé krasno devo,
Milo je uzdihnila,
Revica, ubožica! — —
Čep! . . . mesarja sem podrl,
Ho, zato ne bo umrl!

Ob cesarjevi štiridesetletnici so vsi narodi pokazali, in reči smemo v prvi vrsti slovenski, svojo udanost in zvestobo cesarski hiši.

Obresti v socialnem oziru.

XIV.

Kam nas je lihva privela? Od državnih dohodkov, kateri iznašajo za vso Evropo 7800 milijonov goldinarjev, potroša se 2000 milijonov za vojsko, 2300 milijonov goldinarjev za plačevanje obresti državnih dolgov in le ostali za vse druge namene. Pred dvema letoma je imela Srbija 37 milijonov dinarov dohodkov in teh je izdala polovico za vojaštvo, polovico pa za obresti in vse tekoče državne potrebe je morala pokriti z visokoobrestnim posojilom. Državni dolgovi iznašajo v milijonih gold. za Francosko 17.840, za Angleško 9120, za Italijo 5342, za Avstro-Ogersko 5.400, za Rusijo 8700. Dobri dve milijardi morajo tedaj že v Evropi dati za državne obresti. To je grozna vsota!

Ker država potrebuje vednega posojila in ker vsakdo vsak dan lahko naloži svoj denar v državnih papirjih in ker dobiva akuravno vsacega pol leta svoje obresti, zato navadni ljudje ne morejo dobiti na posodo, ako še večjih obresti ne obljubijo. Državni dolg torej povišuje obresti, draži kredit.

Ker na ta način denar daje, gotov čisti dobiček zato ne mara nihče svojega denarja zameniti za predmet, ki bi ne donasal toliko čistega dobička. Ako mi donša denar v državnih papirjih po 5% čistega dobička, mi mora donšati denar tudi v zemljišči, obrtu ali trgovini toliko čistega dobička. To je kapitalistični zaključek in je laž, kakor je kapitalizem laž. Jaz se le čudim, kako morejo taki, ki nečejo biti kapitalizmu udani in ki menda vendar nekaj mislijo, tak zaključek priznavati ali odobravati! Narava naj se ravna po državnih obrestih! To, kar je naravno, naj se ravna po umetnem!¹⁾

Kmetijstvo se dandanes več ne izplačuje. To je ravno tako absurdna fraza. Kmetijstvo ni imelo in ne bo nikdar imelo namena ljudem dajati čisti dobiček, ampak ono ima edini namen ljudem dajati živež. Kmet pa pač neizrečeno težko shaja, ker nima nikakršnega čistega dobička in se vendar čisti dobiček v podobi obresti za privatnega in državnega upnika od njega tirja.

¹⁾ Dokler ni dokazano, da je pregrešno od obligacij jemati 5% obresti, tako dolgo so obresti pošten dohodek, kakor drugi. Ali zapoved ljubezni nas veže bližnjemu v silo pomagati. Prav je tako, a ta zapoved pravi: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Ako pa moram posoditi 100 gld. brez obresti, imam zgube 5 gld., ker bližnji lahko kupi obligacijo za svojih 100 gld. in ima 5 gld. dobička poštenega. Kdor more dokazati, da se tako ne more ali ne sme zgoditi, ta nas je premagal. Op. vred.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. januarija.

Notranje dežele.

Zaderskemu „Narodnemu Listu“ se poroča iz Rima: Papež je na svojem vseučilišču „Sant' Apollinare“ ustanovil stolico za staroslovanski

Av, pardon, av, oprostite,
Meni se mudi strašno;
Gospica, oj, odpustite,
Da sem stopil na nogó;
In urno dalje sem hitel,
Da srečno semkaj sem dospel.

To je bil lov! Da le kake plućnice ne dobim! Če pa zbolim ali celó umrem, potem pa naj on gleda, kaj mu bom jaz naredil! . . . Oj, kako sem bil nauj jezen, jezen; če ne bi bil jaz tačas baš bežati prišel, gotovo mu bil zaušnico primazal!

Danes sem bil tako nekako dobre volje, kakor že dolgo ne. Vesel sem vstal, sam ne vem zakaj! A, da . . . včeraj sem nenavadno kmalu od večerje domov prišel, ob polu treh zjutraj sem že trdo spal, ni se mi ljubilo dalje v gostilni ostati. Bilo mi je tako, tako nekako — oné . . . Trinajst vrčkov piva sem izpil, pa se mi je ustavilo, že sem mislil, da sem kaj bolan! A dobro sem se prespal, dobro zajutrkoval, dobro kosil, pa je bilo vse dobro. Popoldne pa smo v kavarni kvartali, jaz, potem oni oné no, ki že devet let prvo skušnjo dela, in pa oni švedrasti Miha. Tri goldinarje sem dobil. Saj je bil čas temu, kajti zadnje tri dni sem bil kakih petnajst goldinarjev že zaigral. Danes sem imel srečo; še več bi bil dobil, pa oni švedrasti ni hotel dalje

jezik. To se smatra za pripoznanje staroslovenščine kot liturgični jezik, kjer je bil doslej v navadi.

Državni zbor se bo zopet sešel dne 25. jan. ter bo zboroval do Velike noči. Gospodska zbornica bo rešila orožno postavo, predno se bo sešel ogerski državni zbor. Delegacije se bodo sklicale meseca maja, in sicer letos na Dunaj.

Cesar je potrdil *hrvatski* deželni proračun. — Disciplinarna komisija upravnega odseka zagrebskega je predvčeršnjim izrekla, da izgubi župan Badinovac svojo službo zaradi žaljenja uradnih dolžnostij. — Starčevičevski deželni poslanec Turkalj je umrl predvčeršnjim v deželni blaznici.

Vnanje države.

Znamenito je, kar piše „Osservatore Romano“ o letošnjem božičnem nagovoru papeža Leona XIII. List pravi: Govor navdaja takó tužen duh, da celó veselje božičnega dne, ki opominja na rojstvo Kristusovo, ni moglo prepotiti temnega oblaka žalosti, ki teži srce sv. Očeta. Iz njegovih besedi se čuje rek: „Gospod vzemi ta kelih od mene“. Toda previdnost nam bo prej ali slej dala sijati solnce pravičnosti. To pričakuje papež Leon XIII. zaupno in z njim vsi katoličani. — V svojem govoru se je papež posebno pritožil zaradi vladne naredbe gledé azijskega kolegija v Napolji, kateri je prejšnje stoletje ustanovil neki kitajski misijonar z namenom, da se bodo v njem vzgojevali mladi Kitajci, ki bi pozneje sami delovali kot misijonarji v svoji domovini. Zavod ima sedaj 130 000 frankov letnih dohodkov. Ta velika svota je bôdla italijansko vlado v oči; izdala je kraljevski ukaz, ki je državi prilastil ta zavod. Toda v dotični pravdi je vlada popolnoma podlegla. Zvití Crispi pa si zna pomagati: predložil je parlamentu vladen načrt, ki podreduje azijski kolegij naučenemu ministerstvu. Poslanci in senatorji niso bili toli „tesnosrčni“, kakor sodniki, ustregli so Crispijevi želji, v zavodu pa, v katerem bi se morali vzgojevati misijonarji, poučujejo posvetni učitelji iztočne jezike.

Dne 30. decembra se je otvorila *srbska* skupščina brez prestolnega govora. Slednje menda zaradi tega, ker so se bali merodajni krogi, da bi adresa ljudskega zastopstva obsojevala kraljevo ločitev zakona. V nadomestilo bo kralj zaključil zasedanje s prestolnim govorom, v katerem bo pojasnil svoje nagibe pri reviziji ustave. Ukaz, ki otvrorjuje skupščino, pravi, da mora ta gledé ustavnega načrta reči „da“ ali „ne“, vsaka izjema je prepovedana. Za predsednika skupščine je bil izvoljen radikalec Tavšanović, za podpredsednika radikalec R. Popović, in sicer vsak s 465 glasovi. Liberalna kandidata sta dobila po 96 glasov. Ustavni načrt se je v pretres izročil odseku 54 članov. — Bukareški „Romanul“ pravi, da namerava *srbska* kraljica Natalija ustanoviti v Bukareštu francoski list, ki bo zagovarjal njene pravice in koristi.

„Revue de l'Orient“ poroča k *bolgarski* krizi, da se ne sporazumevata princ in Stambulov. Z ozirom na to okoliščino je pomenljivo, da je princ dne 29. t. m. sprejel deputacijo iz vladi nasprotnega tabora, in sicer poslance: bivšega ministra Ivančeva, bivšega ruščuskega prefekta Mantova in nekega mohamedanca. Ta trojica je razložila princu sedanje razmere ter ga opozorila na marsikatero hibe. Princ jim je obljubil, da bo strogo pazil na točno izvrševanje vseh v ustavi zajamčenih pravic.

V *ruskem* državnem svetu so zaradi nove organizacije zemstev navstale razburjene razprave. V ostrem nasprotju sta si reakcijska moskovska in liberalna peterburška šola. Kolovodja liberalcev je državni svetnik Kobanov, reakcijske nazore pa odločno in spretno zastopa minister notranjih stvari grof Tolstoj. Kobanov je hudo napadel Tolstoj tako v prvi seji, ta pa se je zagovarjal v dve uri trajajočem govoru. Obravnave o tem postavnem

igrati, ker je tako lepo igro zaigral. Ha, ha! (Nekdo potrka na vrata. (J. P. hoče reči „prosto“, pa hitro obmolkne; smeji se skrivnostno in gre k durim poslušat.) Je že šel, srečno pot, krojač, ali kar si baš! Sem se li zato pri kvartah dobre tri ure trudil, da krvavo zaslužen denar (išče po žepih listnico). Kje pa je vendar listnica z denarjem? (Vse žepe pregleda razven enega.) Tù je ni, tù tudi ne; vse žepe sem pregledal razven tega! Zdaj se bo odločilo; ali je v tem, ali pa je ni — grozno — nikjer! Aha! — nekaj imam tù v žepu, nekaj; da bi le bila to listnica, listnica, listnica — è (privleče škatljico sardin obupano) sardine so, sardine priigrane včeraj pri Kočevcu. (Odpira škatljo). Menda denarja tudi notri ni! — Ne! — Mesto papirnatih in srebrnih kebrov so slane ribice namočene v olju! (Oblizne jedno.) Strašno! 60 goldinarjev, da živim ta mesec z njimi. Danes še le tretjega in brez peniza v žepu! — Gotovo mi je med potom iz žepa padla, ko sem tako neumno dirjal! Bog vé, kje da je že sedaj! Tù nimajo ljudje nikakega poštenja. Saj še tistega nočejo vrniti, kar so dolžni, kaj še le, da bi najdeno reč vrnil! Vsi so brez značaja!

(Konec prih.)

načrtu bodo pri teh razmerah trajale še cela dva meseca.

Francoski republikanci se še sedaj niso zedinili gledé kandidata za volitev v Seine-departementu dne 27. januarija. Toda tudi Boulanger se ne more več zaupno zanašati na zmago. Konservativci bodo postavili kot kandidata Hervé-ja, glavnega vrednika listu „Soleil“. Konservativni „Monde“ piše: Boulanger je že davno dokazal, da ni mož-beseda, zaradi tega se mu ne more verovati, da ne bo preganjal vere. Poleg tega je pa „general“ nevaren zaradi velike častilakomnosti in slabega vzgleda, ki ga daje armadi. Diktatura njegova bi bila velika nesreča za Francijo. Tudi vojvoda Aumale je poslal orleanskemu osrednjemu odboru v Parizu pismo, v katerem pobija Boulangerja ter priporoča Hervé-ja kot kandidata. — Senat je proračun nepremenjeno potrdil, potem pa se je zaključilo njegovo zasedanje.

Javna kazenska obravnava zoper *rumunske* kmete, ki so razsajali pri zadnji vstaji, pričela se je dne 31. decembra. Kmetje so razdeljeni v več skupin. Prvo skupino je porota oprostila. — „Natiunea“ pravi, da nameravajo staro-konservativci pri razpravi o izrednem kreditu uprizoriti vladen prevrat, ki bo pomagal konservativcem dobiti v roke vladno krmilo.

Izvirni dopisi.

Z dežele, o Božiču. („Dom in Svet“.) „Z večjim zaupanjem, nego sem lani, stopam letos pred slovensko občinstvo z uljudnim vabilom, da bi se naročalo na „Dom in Svet“. S temi uvodnimi besedami vabi izdajatelj in urednik čast. gosp. dr. Fr. Lampe, vodja v Marjanišči, naj bi se slovenski domoljubi mnogobrojno naročali na omenjeni zabavni in poučni list. In da so čisto opravičene ravnokar navedene besede, to mi bode priznal vsa-kateri nepristransko sodeč Slovenec, ki so mu znane razmere in vsebina prvega letnika „Dom in Sveta“.

Debela knjiga prvi letnik res da ni, a to nikakor ni pglavitni pogoj dobrega lista. Da le vsebina ni izpodtikljiva v versko-nravnem oziru, in da je pripravna ogrevati mlada srca za prave vzore, to je prav dovolj priporočilno. Sicer pa treba pomisliti, da je še le o Božiču lanskega leta izšlo naznanilo o novem listu in h krati tudi poziv blagovoljnim pisateljem, in vendar je mogla svetlobo zagledati prva številka vže dne 20. januarija, in v teku leta pa je g. urednik mogel primerno izvrševati svoj program. Gradivo je bilo tudi dosti mnogovrstno, kakor kaže pridejano kazalo. Vrsté se pesmi in pripovedi, razni opisi, znanstveni in poučni spisi, slovstveni pregled je tudi dovolj obširen za mali list. „Miha Gorenjski“, ki je v tem letniku marsikaj povedal vmes za zabavo, obeta, da ne bo zapustil svojih čitajočih znancev tudi v prihodnjem letniku. Kogar bo gnalo prilično kaj zapeti, ta se bo lahko oddahnil v posebnem oddelku novega letnika. In ko bi p. n. gospodje, ki znajo prav dobro sukati pero, še marljiveje podpirali g. vrednika, vže tako obilno obloženega, gotovo bi „Dom in Svet“ napredoval od leta do leta in se mogel sčasoma tudi kaj bolj zrediti.

Veliko je mali narod slovenski vže imel leposlovnih in lepoznavanskih listov, vendar v tem duhu in iz tacega namena pisan ni izhajal dosedaj še nobeden. Če se mladina tolikrat nazivlje „naša nada“, zakaj bi se ne poskrbelo tudi za taka sredstva, katera so pripravna, našo nado, kolikor je možno, tudi dejanjski zagotoviti veri katoliški in domovini slovenski?

Stariši, privoščite svojim otrokom, ki se dalje šolajo, tacega slovenskega razvedrilnega berila. Še v poznejših letih vam utegnejo biti prav hvaležni, ako jih ohranite s poštenim berilom zdrave na duhu in srcu. Gospodje duhovniki in učitelji! Na deželi se nahaja marsikak pošten fant ali pridno dekle, ki radi in s pridom beró. Poprosijo vas tu pa tam, da bi jim posodili kaj lepega berila, dajte jim v roke „Dom in Svet“. Ali, kjer so farne knjižnice, vložite vezani „Dom in Svet“ v dotične predale. List je pisan kolikor mogoče domače, govor ni prisiljen, jezik in slog sta lepa. Tiska se na trpežen popir, novi letnik bo imel tudi novo lično „glavo“.

Sedaj pa, dragi „Slovenčevi“ čitatelji, ne želim drugega, kot da vsakateri, če mu le količkaj kaže, seže urno v žep, in sicer vsaj tako globoko, da izvleče iz njega bore 2 gld. za „Dom in Svet“.

Iz Polhovega Gradca, 28. dec. (Drobnosti.) Semtertja po okolici še razsajajo osepnice, da so šole zaprte. Tudi pri nas so bile meseca septembra precej rogate; a sedaj so se že skoraj umaknile. Še se čuje, da so se v to ali drugo hišo priklatile, vendar pa ne zahtevajo nikakoršne žrtve.

Sedaj bo ravno leto, kar se je pri nas ustanovilo bralno društvo. Zares, prekoristno je to društvo vzlasti na deželi, da ljudstvo, sosebno mladina, mesto po krčmah v kozarce raje v knjige gleda. Z veseljem se prebirajo knjige, in vidi se, da v mladini še ni izginilo nagnenje do koristnih knjig.

Zabilježiti mi je še žalostno poročilo. Naš kapelan č. g. Ivan Hladnik imel je brata Toneta v ljubljanski ljudski šoli že drugo leto. Izročil ga je letos za dobro vzgojo vneti gospod proti plačilu „Marijanišču“. Deček pride na božične praznike h gosp. bratu v Polhov Gradec popolnoma zdrav. V nedeljo pred sv. dnevom je tožil, da mu prihaja slabo. Vlegel se je ter ni zopet vstal. Ležal je večidel v nezavesti skoraj štiri dni. Danes zjutraj pa je izdihnil svojo dušo priča gosp. brata. Mesto božičnega počitka živa sedaj njegov duh večni počitek. Mislite si žalost, katero občutijo stariši umrlega dečka! Gotovo niso mislili, da bodo z g. Janezom vred nastopili tako žalostno novo leto.

O praznikih je bilo kaj lepo vreme. Bog vé, kaj pa nam prinese pomlad za pihu!

Iz dežele posestrime. 26. dec. (O izseljevanju.) Znano je, da je Hrvatska počeniš od leta 1848 gospodarstveno goropadno nazadovala, tako, da je zdaj kmetski stan pravi siromak hrvatski. Gotovo je, da je po nekaterih krajih Hrvatske grozno siromaštvo, katero sem videl na svoje oči. Mnogo je družin, katerim na prste sešteješ, kolikokrat na leto se s toplim okrepč, dasi imajo svoje hiše, „kuće“, a ne prašaj kake. Veliko beračev na Kranjskem stoji bolje, mnogi hlevi in svinjaki so lepši od teh kuč. V takem stanu je vzlasti kmetsko prebivalstvo po Zagorji, poleg*) štajerske meje. Todi je zemlja preobljudena in prerazkosana. Videl sem kos zemljišča ne večega od tal pod ograjenim spomenikom zraven cerkve sv. Jakoba v Ljubljani, ki ga je dobil brat po delbi. Današnje „zadruga“ ne veljajo, a take neomejene delbe še manj, ker se mladina premalo vzgaja po šolah, a odrasla pokvarjena prihaja od vojakov. Takega „zadružnika“ dolgo ni doma; če je, ni za delo; če je, to si mnogi stariši življenja niso v svesti. To dobro čuti tudi vlada, ker ima stranoma rediti — in to dela, čast ji in poštenje, baš gosposki — cele tolpe vešalnikov, stranoma pa ne dohaja potrebnih davkov. Po drugih krajih je mnogo lepe zemlje neobdelane. Graščaki je ne obdelujejo, ker so delavci predragi; siromak pa je kupiti ne more, ker je nima s čim; ko bi se mu tudi iznajmila, kako če poljariti, ker nima ne pluga ne živine. Ni še dolgo tega, kar je bila vlada primorana premišljevat, kako bi Zagorcev naselila po zapuščenih Slavoniji. Pogoji so bili neki silno povoljni, da dobi vsak lesa za zgradbo hiše, semena, desetletnega oproščenja davkov itd. Volitvene okoliščine mi niso dale, da bi se bil bolje upoznal z vlade ponudbami. Poprošen pa naj bo Vaš cenjeni izvirni dopisnik hrvatski o tej stvari bolje izvedeti in v listu poročati. Meni to ni lahko mogče iz mnogovrstnih razlogov. Toliko pa vem, da tisti Kranjci, ki se selijo v Ameriko, bi si za vožnino v Slavoniji lahko kupili po več „gruntov“. Nedavno se je družina s Kranjske, zdaj že več let naseljena v Slavoniji, prav pohvalila; to se vé, da dela je dosti. Smelo trdim, kolikor poznam „Kranjca“ in Hrvata, seveda seljaka oba, to zna Kranjec vse drugače „dela se prijeti“. Nekaj mora pač biti s to Slavonijo, da se v njo selijo Čehi in celo Nemci iz države „strahu božjega in pobožnega življenja“; tudi židov se ne manjka, a ti so mešetarji, pomaganci, trgovci; najdeš tudi mnogo Madjarov; v kratkem bo Slavonija vse, le hrvatska ne. Prezaupen človek tam ne opravi dosti; dosti je sleparjev, hrvatskih in nemških, katoliških in židovskih, ki se bodo vsi pridušali, da delajo le „njemu“ na korist. Treba je imeti zaupnega moža ali v Slavoniji (Hrvatski) ali pa seboj pripeljati človeka, ki pozna svet in ljudi. Ali ne bi se moglo več premožnih gospodarjev v družbi s postave znajočim gospodom zapotiti v Slavonsko, ter si zemljo ogledati, dogovoriti se z graščakom, potem pa v domovini poročati? Koliko glavnice bi ostalo v Avstriji, ljudij in premoženja, delavcev in katoličanov — in Slovenov, kar gre sicer vse v izgubo! Ali ne bi mogla v tem kaj storiti kranjska kmetijska družba v dogovoru s hrvatsko, katerej tajnik je tudi naš rojak (Kurah)? Zastopniki naroda — ali ne bi mogli ti zastopiti krivi pot, po katerem dere naš narod? Čemu se ne selijo nemški Štajerci in Korošci in „avstrijski“ Italijani? — Do-

kler je človek na zemlji, ni dosti, da zna katekizem, treba mu je prebivati, „živeti“. Ako človek nima „poštenega“ preživka, pomaga si kakor more, tudi proti katekizmu. Koliko hudodelstev, recimo, greha se ne stori iz pomanjkanja! Torej, prijatelji naroda, domoljubi, pomagajte narodu, a ne toliko z lepimi govori, temveč z dejanji. Naše ljudstvo potrebuje dejanj. Škoda, da Slovenci tako malo poznajo Hrvatsko!

Slovstvo.

„Sebastian Brunner.“ Ein Lebensbild, zugleich ein Stück Zeit- und Kirchengeschichte. Festaussgabe zur Secundizfeier des Dr. Seb. Brunner von Dr. J. Scheicher. Wien, I., Spiegelgasse 12. Cena 1 gld. 20 kr. Dobiva se tudi v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Že pred več ko sto leti je neki knjigotržec našemu slavnemu rojaku Popoviču rekel, da se svet za književna naznanila, ki izhajajo v zato posebej izhajajočih časopisih, zaradi tega malo ali nič ne zmeni, ker so takova naznanila z večine naročena in dobro plačana — torej v isti meri nezanesljiva. Iz lastne skušnje vem, da je res tako. Včasih še poročevalci knjige do dobrega pregledal ni, kaj še-le, da bi jo bil od konca do kraja prebral in premislil — in vendar piše poročilo. Če se je tudi meni samemu tako godilo, da sem bil po razmerah prisiljen poročati, pa mi je časa primanjkovalo ali me pa knjiga sploh ni veselila, sem si svojo vest s tem miril, da sem skušal v poročilu nekako namigniti, da sem knjigo le — pregledal. Ko sem nekomu to odkritosrečno povedal, me je tolažil, da se drugi še toliko ne trudijo, ko jaz; a moram priznati, da me ona tolažba ni pomirila, in da sem sklenil raje nič ne poročati kakor površna poročila pisati.

Vse drugače je pa tedaj, če me kdo na kako mi še neznano delo opozori in sem se pri prebiranju pohvaljenega dela prepričal, da je v resnici dobro. Tedaj pa znancem niti na cesti miru ne dam, pa tudi v večji družbi ne odjenjam, dokler nisem razgovora o moji knjigi na dnevni red spravil. Takova vse hvale vredna knjiga je životopis staroste avstrijskih bogoslovskih pisateljev, gospoda zlatomašnika Boštjana Brunnerja. Najbolje bo, če rečem, da je Brunner za avstrijsko bogoslovsko književno delovanje istega velikega pomena, kakor A. Stolza za vse nemške pokrajine, pa tudi za druge narode, v kojih jezik so se njegovi spisi preveli. Če se je Stolzevih knjig več izvodov prodalo (od nekaterih del celó po sto tisoč) kakor Brunnerjevih, mislim, da se more stvar tako razumeti, da je razpravljajal Stolz bolj poljudne predmete, Brunner pa večinoma znaustvena vprašanja. Za cerkveno-politična vprašanja pa ne smemo pri množici istega zanimanja pričakovati kakor za Stolzevo „Razlaganje Gospodove molitve“ ali „Angeljskega čiščenja“, za njegovo „Vraštvo zoper strah pred smrtjo“ in njegovo „Djanijsko vodilo pri vzgojévanju otrok“. Stolz se je pred vsem in porsod seme pobožnosti na njivo krščanskega srca in le tu pa tam vrže katero grudo za vranami in vrbci, ki posejano seme požrešno požirajo. Včasih zgrabi res tudi otoko, da nažene hudobneža, ki hoče luliko med pšenico zasejati. Brunner je pa pred vsem vojščak, ki roparje iz dežele iztirava, ki so prišli morit in požigati; Brunner je odvetnik, ki toži in preganja nepoštenjake, ki mejnike prestavljajo in pisma ponarejajo. Stolzeve knjige so namenjene v prvi vrsti čredi Gospodovi, Brunnerjeve pa v prvi vrsti pastirjem, od Njega postavljenim, in branijo čredo najemnikov in tatov, ki niso skozi prava vrata v hlev Gospodov prišli. Brunner sam je isto misel izrazil, ko je zapel:

„Sucht ihr echte Kirchenfeinde,
O so sucht sie nicht in Staaten;
Sucht sie unter Mithlingsseelen,
Judas hat den Herrn verrathen.
Sucht ihr die echten Wölfe,
Sucht sie in Schafesfellen,
Sucht sie unter stummen Hunden,
Welche schlafen statt zu bellen.“

Kakor glasno morem, kličem vsem svojim č. bratom: Tako duhovito pisanih knjig, ki nam toliko lepo pojasnjujejo naše cerkveno-politične boje in kažejo pravo pot, pa toliko duševnega zavžitka in krepila podajajo, se tudi v petdesetih letih le malo tiska! Res, da se nahajajo v knjigi ostri izrazi — pa narekovala jih je le ljubezen do sv. cerkve in drage avstrijske domovine. P.

Dnevne novice.

(Najvišje odlikovanje.) Presvetli cesar je podelil knezoškofom dr. Jak. Missiji, dr. Janezu Zwergerju in dr. Sim. Aichnerju dostojanstvo tajnih svetovalcev. Nj. ekscelenciji knezoškofu ljubljanskemu je čestital g. deželni predsednik baron Winkler, brzojavno tudi naučni minister dr. pl. Gautsch. — Danes dopoldne ob 11. uri poklonila se je prevzvišenemu duhovščina ljubljanska s stolnim kapiteljnom na čelu ter mu razodela svojo radost povodom visokega odlikovanja.

(Štajerski deželni zbor) je v sobotni seji na predlog poročevalca Fr. Vogla vsprejel z večino glasov ponudbo dunajske „Bodencreditanstalt“ proti 4% obrestim s kurzom po 97 in proti amortizaciji v 50 letih.

(Pristopil je) „Katol. tiskovnemu društvu“ kot dobrotnik ter daroval sto goldinarjev znani vrli narodnjak gosp. Oroslav Dolenc, hišni posestnik in svečar v Ljubljani. Živela domača obrtnost, ki celo domače reči tako velikodušno podpira s svojim prebitkom!

(Umrli) je v Železnikih v pokojeni župnik pri D. M. v Polji č. g. Franc Levičnik. Pokopali so ga dne 31. decembra. R. I. P.

(Gosp. Josip Ciperle) bil je, kakor se nam z Dunaja poroča, od ministerstva deželne brambe imenovan učiteljem ruskega jezika v c. kr. učilišči za bramborske kadete. Čestitamo!

(„Svitoslav i Danica“.) Pod tem naslovom je vrli „Učiteljski Tovariš“ v prvem listu tekočega leta začel na drobno opisovati slovstveno delovanje preč. gosp. kanonika Luke Jerana. Če prav sodimo, je marljivi spisovatelj „Jezičnika“ oče tej razpravi.

(Ordinacije.) Novega leta dan prejeli so tonzuro gg.: Abram Janez iz Idrije, Benkovič Jožef iz Kamnika, Cegnar Jožef iz Škofje Loke, Cestnik A. iz Čemšenika, Cukale Janez z Vrhnike, Debelak J. iz Tržiča, Dornik Karol iz Tržiča, Gruden Jožef iz Ljubljane, Jelenec Janez z Dobrave, Kerin Martin iz Križevca pri Kostanjevici, Kolar Gustav iz Ljubljane, Kos Matej iz Št. Janža, Lenasi Karol z Vrhnike, Levičnik Alfonz iz Planine, Medved Ant. iz Kamnika, Mihelič Jakob iz Kroke, Pavlin Fran iz Vipave, Pavlovič Jakob iz Starega Trga, Poljak Martin iz Ljubljane, Porenta Gašpar iz Stare Loke, Raktelj Leopold iz Ribnice, Renier Janez iz Celja, Rihar Štefan iz Polhovega Gradca, Šarec Alojzij iz Homca, Šešarg Maks iz Trebnjega, Toporiš Janez iz Tržiča, Zabukovšek Viktor iz Kostanjevice, Zvan Fran iz Kamne Gorice; tonzuro in višje rede gg.: Česarek Alojzij in Česarek Fran iz Ribnice, Debevec Jožef iz Begunj pri Cirknici; nižje rede gg.: Antončič Anton iz Starega Trga, Brešar Jožef iz Kamnika, Erker Ferdinand iz Stare Cerkve (Mitterdorf), Filler Vencel iz Bechlina na Češkem, Globelnik Janez iz Škocijana, Gregorič Rudolf iz Andritza pri Gradcu, Hribar Anton s Krke, Indof F. iz Ljubljane, Jakelj Valentin z Dovjega, Janež D. iz Sodražice, Kalan Janez iz Škofje Loke, Končar Matevž iz Ljubljane, Kosec Matija iz Vodice, Krumpeštar Fran iz Tunjice, Kunstelj Janez iz Gorič, Lovšin Janez iz Ribnice, Pavlič Fran iz Kamnika, Pešec Fran z Iga, Pfajfar Janez iz Selca, Povše H. iz Dol pri Litiji, Rudolf Al. iz Črne Vrha, Seigerschmied Jožef iz Idrije, Steska Viktor iz Ljubljane, Tome Janez iz Št. Vida nad Ljubljano, Zabukovec Janez iz Loza, in č. bratje iz reda sv. Frančiška Seraf. kranjsko-hrvaške provincije: Salezij Vodovšek iz Šent Lovrenca na Štajerskem, Ananija Vračko od sv. Štefana na Štajerskem, Severin Fabijani iz Žužemberka, Leonard Vavpotič iz Ormoža na Štajerskem. Danes pa so dobili dijakonatske č. bratje: Edvard Ravstehar iz Ljubljane, Leon Žugelj iz Podzemlja, Joahim Svetič iz Šent Lenarta na Štajerskem.

(Kranjska hranilnica) je v zadnji seji izvolila predsednikom gosp. J. Luckmanna, podpredsednikom g. dr. pl. Schreya namesto A. Dreota in Bürgerja.

(Odlikovanje.) G. o. E. Šlander, oskrbnik posestev admontskega samostana v Gor. Radgoni, je dobil zlati zaslužni križec s krono.

(Nesreča princa Roberta Windischgratza.) V petek večer je hotel princ Rob. Windischgratz, ki biva v Opatiji, obiskati v Regerjevi vili slavnega zgodovinopisca in papeževga antikvarja dominikanca o. Henrika, ki potuje po Primorskem in nabira gradivo za svoje delo o sv. Tomaži Akvinskem. Princ je šel z doma ob 7. uri zvečer po ozki poti tik morja

*) Polégi; tako govore nekateri blizu Klanjca

ter pal v temi štiri metre globoko v skalnat prepad. Na srečo je slišal glas njegov neki strežaj v bližnji vili ter mu prišel s svetilnico na pomoč. Pomagal je krvavečemu princu iz prepada ter ga peljal v bližnje stanovanje grofa Breunerja. Rane na glavi in desni roki niso nevarne.

(Postojinske čitalnice) novi odbor je tako-le sestavljen: Al. Kraigher predsednik, Anton Bile podpredsednik, Jak. Dimnik tajnik, Jurij Kraigher blagajnik, Fran Gestrin knjižničar, Janez Thuma in Al. Lavrenčič odbornika.

(Šišenska čitalnica) je v zadnji seji dne 26. m. m. izvolila v odbor gospode: Frana Drenika predsednikom, Ivana Suvo blagajnikom, Ivana Govekarja, J. Štruklja, Fr. Bizjana, Fr. Burgarja, Iv. Škarjovca in J. Jesiha. Prva veselica bude dne 2. svečana v proslavo V. Vodnika. Udov je štela 116, dohodkov je imela 546 gld. 70 kr., troškov 505 gld. 78 kr., premoženje iznaša 678 gld. 22 kr. Knjižnica šteje 1010 knjig.

(Društvo za bolne duhovnike), ki ima svoji hiši v Gorici in Meranu, napravilo je za svoje bolelne društvenike novo poslopje v Iki, dvajset minut od Opatije. To društveno hišo z morskimi kopališči bodo slovesno odprli dne 1. majnika t. l. ter bode nosila ime „cesar Franc Josipovo duhovsko zdravilišče“.

(Vojaške premembe.) FML. Bela pl. Schönbberger, poveljnik 6. pešdivizije v Gradci, je upokojen in odlikovan s križem Leopoldovega reda; na njegovo mesto pride FML. Krieghammer.

(Iz Lozic) na Vipavskem se nam poroča, da dotični dopisnik ni bil dobro poučen, ki je poročal, da je neka ženska zapustila moža in otroke ter pobegnila v Brazilijo. Doslej je šla v Brazilijo iz imenovane vasi le četvorica mladeničev.

(Vabilo) k občenemu zboru „narodne čitalnice“ v Cerknici dne 6. januarija t. l. ob 4. uri popoldne v čitalniških prostorih. Vspored: 1. Sporočilo tajnikovo in blagajnikovo. 2. Volitev novega odbora. 3. Določitev časopisov za naročbo. 4. Družba starih časopisov. 5. Razni nasveti. — Ako se ob 4. uri ne zbere postavno število udov, bode drugi občni zbor istega dne ob 5. uri, pri katerem se bode vršil „vsopred“ vsled društvenih pravil tudi pri najmanjšem številu navzočih udov. K obilnej vdeležbi vabi

ODBOR.

(Delalsko podporno društvo v Trstu) bode priredilo dne 5. januarija v dvorani h. št. 16 v ulici „Torrente“ domačo zabavo. Vstopnina 30 novčičev za osebo. Začetek ob polu deveti uri zvečer.

Raznoterosti.

— Loris Melikov. Dne 24. decembra m. l. je umrl v Nizzi znani ruski general in državnik grof M. L. Loris Melikov 62 let star. Odlikoval se je posebno leta 1877 v azijskem boju zoper Turka ter mnogo pomagal, da je Rusija premagala Kars. Ko so se začeli gibati nihilisti, poklical je car Aleksander II. Melikova, da zatre vstajnike. Melikov je skušal rešiti svoj težavni posel s tem, da bi se razširile državljanske prostosti. Po smrti Aleksandrovi so našli na njegovi mizi načrt nove ustave, kateri je izgotovil Melikov. Aleksander III. pa je bil nasprotnih misli gledé nihilistov, zaradi tega se je umaknil Melikov iz javnega življenja.

— Čudovito mesto. Dne 16. novembra je praznovalo mesto „La Platta“ v Argentini (južna Amerika) šestletnico svojega obstanka. Ko se je leta 1880 proglasil vsled bratskega boja Buenos Ayres za glavno mesto argentinskega naroda, sklenil je takratni predsednik dr. Dardo Rocha zgraditi novo in lepšo prestolnico imenom „La Platta“ („srebrno mesto“). Dne 19. novembra 1882 se je položil v zalivu Ensenada temeljni kamen novemu mestu. Kar se je storilo v tem oziru tekom zadnjih šest let, to je skoro neverjetno. Mesto, ki ima skoro najkrasnejše palače, je zidano popolnoma po načrtu svojega ustanovnika, in sicer ima podobo štirivogelnika, katerega jedna stran je dolga jedno miljo, 120 metrov široki lepi nasadi delé mesto zopet v štiri jednake štirivogelnike, katere delé široke ceste v jednake skupine poslopj. Tudi te skupine so štirivoglate ter meri jedna stran pri vseh po 120 metrov. Zanimivo je parlamentno poslopje; za časa

zasedanja imajo vsi poslanci krasna stanovanja v državnozborski palači sami. Kaj takega ne premore nobena evropska država. „Srebrno mesto“ ima danes 40.000 prebivalcev, računa pa se, da se bo do konca tekočega stoletja zvišalo to število do — pol milijona.

Telegrami.

Budimpešta, 1. januarija. Ministerski predsednik je rekel pri novoletnem sprejemu z ozirom na zunanji položaj: Ne motim se upajoč, da se bo ohranil mir vsled srednje-evropske zveze in dobrih odnošajev nasproti ostalim državam. Ta zveza se razlikuje od ostalih, da jej ni namen pridobivati, marveč le ohranjevati mir. To se bo tudi posrečilo, ker je ni evropske države, ki bi nepogojno hotela vojsko.

Belgrad, 1. januarija. Odsek 54 članov je en bloc potrdil ustavo z 41 proti 4 glasovom. Osem poslancev ni glasovalo.

Umrli so:

30. decembra. Jovana Kokalj, delavčeva hči, 1¹/₂ leta, Ulice na Grad, bronchitis. — Andrej Ahčan, paznik, 58 let, sv. Petra nasip št. 55, vsled razširjenja pljuč.

31. decembra. Andrej Hočevnar, delavec, 51 let, Kravja dolina št. 11, vsled raka v želodec. — Franc Gorup, paznikov sin, 3 mes., Poljanska cesta št. 66, meningitis.

V bolnišnici:

30. decembra. Jožef Miklev, postrešček, 54 let, oslabljen moči.

31. decembra. Ana Primožič, gostija, 73 let, pljučni emphysem.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	urakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	738.1	7.0	sl. zap.	oblačno	
31. 2. u. pop.	737.6	11.0	sl. sezap.	"	0.00
9. u. zveč.	737.8	8.8	"	"	
7. u. zjut.	736.7	9.0	sl. jzap.	oblačno	0.40
1. 2. u. pop.	737.4	4.0	sl. vzh.	"	
9. u. zveč.	741.1	1.6	"	"	dež

Srednja temperatura obeh dni 8.9° in 4.9°C., za 11.9° in 7.8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 60 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 15 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 75 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 95 „
Akcije avstr.-ogerske banke	884 „ — „
Kreditne akcije	312 „ 70 „
London	120 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 52 ¹ / ₂ „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemške marke	59 „ 10 „

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Katoliška tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvlice (rachitis), sušleo, kronične spuščaje itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20—8)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje. (50—7)

Najnovejše leposlovno delo.

POBRATIMI.

Roman. Spisal dr. Vošnjak.

Cena za elegantno vezano knjigo
1 gld. 20 kr.

Dobiva se v vseh bukvarnah.

!! Otvorjenje trgovine !!

Udano podpisani uljudno naznanja, da otvori z dnem 1. januarija 1889

v Ljubljani, Židovska ulica šte. 5
trgovino

z usnjem, čevljarskim blagom
in kar k temu pripada

ter se priporoča hkratu p. n. častitemu občinstvu, kakor tudi vsem gospodom trgovcem z usnjem in čevljarjem v mestu in po deželi zagotavljajoč solidno in ceno postržbo

(1) z velepospovanjem

Julij Moises.

!Svoji k svojim!

Priznано najboljšo
in najcenejšo

čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Dolenc

(10—1)

v Ljubljani.

!Svoji k svojim!

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.